

Dosarul nr. 2ra-813/19

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Central (jud. E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, S. Gîrbu)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sofia Storojnicenco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Sofia Storojnicenco
împotriva Olgăi Storojnicenco, intervenienții accesorii Valentina Storojnicenco, Daria
Storojnicenco, Iurii Storojnicenco, Nichita Storojnicenco și Primăria municipiului
Chișinău cu privire la lipsirea de dreptul de a folosi spațiul locativ și evacuarea din
apartament fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Sofia Storojnicenco și s-a menținut hotărârea din 12 aprilie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2018, Sofia Storojnicenco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Olgăi Storojnicenco, intervenienții accesorii Valentina Storojnicenco, Daria
Storojnicenco, Iurii Storojnicenco, Nichita Storojnicenco și Primăria municipiului
Chișinău cu privire la lipsirea de dreptul de a folosi spațiul locativ și evacuarea din
apartament fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, din anul 1968 locuiește în apartamentul
nr. xxxxx. Apartamentul dat l-a primit de la stat împreună cu soțul ei, care a decedat și
fiul – Iurii Storojnicenco, care în anul 1994 a plecat la lucru în Federația Rusă și până în
prezent nu are nici o informație de la el.

A menționat că până la momentul actual apartamentul nu este privatizat, iar în luna
aprilie 2018 v-a împlini vârsta de xxxxx de ani, fiind și invalidă de gradul I.

Reclamanta a relatat că, în anul 2004 a înscris în apartamentul său pe nepoata Olga
Storojnicenco, care este fiica lui Iurii Storojnicenco, ulterior, locuind împreună cu
aceasta.

A explicat că, pe parcursul anilor Olga Storojnicenco a născut de la concubinul ei
Vitalii Plugari patru copiii, și anume Valentina Storojnicenco, Nichita Storojnicenco,
Sofia Storojnicenco, Daria Storojnicenco, care, cu excepția ultimei au fost înregistrați în
apartamentul său.

Reclamanta a susținut că, serviciile comunale și necomunale de întreținere a apartamentului pentru toată perioada cât a locuit împreună cu Olga Storojnicenco și copii ei, au fost achitate de către ea.

A precizat că nu o singură dată a regretat că a înregistrat-o pe Olga Storojnicenco în apartamentul său, deoarece aceasta pe parcursul anilor a abuzat de băuturi alcoolice, organiza certuri și bătaii, scotea lucruri din casă pe care le comercializa, iar banii obținuți erau folosiți pentru băuturi spirtoase, iar deseori după consumul acestora ridica și mâina la ea.

A comunicat că, la data de 30 martie 2017 în urma agresiunii de către Olga Storojnicenco, care se afla în stare de ebrietate, a fost nevoită de a se adresa la poliție după protecție. La acel moment a fost intentat un dosar penal pe numele Olgăi Storojnicenco și la data de 4 august 2017, Judecătoria Chișinău a emis sentința, prin care ultima a fost condamnată la un an privațiune de libertate conform art. 201¹ din Codul penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

A relatat că după ce a fost bătută la 30 martie 2017 de către Olga Storojnicenco, aceasta a plecat de acasă și nu s-a mai arătat. Nu cunoaște unde se află în prezent, însă careva dintre cunoscuți au comunicat că au văzut-o în regiunea viaductului, împreună cu alți boschetari.

Reclamanta a specificat că, copii minori a Olgăi Storojnicenco au locuit împreună cu ea până la data de 6 decembrie 2017, după care organele de tutelă i-au repartizat la casa de copii.

A precizat că, după plecarea Olgăi Storojnicenco din apartament, ultima nu a participat la achitarea serviciilor comunale și necomunale, iar faptul că în acea perioadă nu a locuit în apartament se confirmă prin scrisoarea Inspectoratului de Poliție Botanica.

A susținut că întrucât este de vârstă înaintată, are careva temeri că după moartea ei, nepoata Olga Storojnicenco va privatiza apartamentul, după care îl va vinde, iar banii îi va folosi pentru procurarea băuturilor alcoolice. Astfel, din considerentele date dorește ca nepoata să fie scoasă de la evidență din apartament, pentru a-l putea privatiza, și ca ulterior să lase testament strănepoților ei.

Sofia Storojnicenco a solicitat de a o lipsi pe Olga Storojnicenco de dreptul de a se folosi de spațiul locativ – xxxxx, mun. Chișinău și evacuarea acesteia din apartament fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărârea din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de către Sofia Storojnicenco a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Sofia Storojnicenco și s-a menținut hotărârea din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, la caz Olga Storojnicenco nu se eschivează de la plata chiriei conform art. 17 din Legea cu privire la locuințe, dar de la plata serviciilor comunale de care nici nu poate dispune odată ce reclamanta a confirmat în cadrul ședinței de judecată că nici nu îi permite nepoatei să locuiască în apartamentul xxxxx, motiv din care în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 17, 20, 39 din Legea sus indicată.

Totodată, instanțele de judecată au constatat că circumstanțele invocate nu pot servi temei de admitere a acțiunii, or, faptul că Olga Storojnicenco a fost condamnată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. a) din Codul penal confirmă relațiile ostile dintre aceasta și reclamantă, dar nicidecum nu este temei de a o lipsi pe

pârâtă de dreptul de a se folosi de apartamentul nr. xxxxx, mun. Chișinău, în care a fost înscrisă cu permisiunea Sofiei Storojnicenco.

La 21 februarie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Sofia Storojnicenco a declarat recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, hotărârile instanțelor inferioare au fost adoptate fără a se ține cont de materialele cauzei, cu aplicarea greșită a normelor de drept material, precum și nu au fost aplicate dispozițiile care trebuiau să fie aplicate. Totodată, instanțele de judecată nu au argumentat concluziile privind respingerea unor probe.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă, la dosar lipsesc.

Respectiv, recursul declarat la 21 februarie 2019, este în termen.

La 25 martie 2019, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în adresa intimă a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata Olga Storojnicenco nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Sofia Storojnicenco, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Sofia Storojnicenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În contextul dat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Sofia Storojnicenco.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Sofia Storojnicenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu